

Радови ученика II₂

Представљамо радове ученика II₂ на више тема - учење од куће, прослава Ускрса, прочитане књиге, огледи.

Корпа за моју баку

Војин Милићевић

Моја собица моја учионица

Када су све школе почеле да се због вируса спремају на затварање, нисам се обрадовала. После неколико дана затварање се догодило.

Деца се школују од куће. Часови се одржавају преко програма РТС2 и РТС3. Између њих се приказују емисије за децу од којих ми се највише свиђа „Кукурику шоу“. Кад сам видела да моја наставница предаје математику и српски у телевизијским часовима, то ме је много развеселило.

Телевизор се у нашој кући налази у дневном боравку тако да смо ту направили моју учионицу. Бакин стари сто са шиваћом машином постао је мој писаћи сто. Никад нисам оволико дуго одсуствовала из школе, ужелела сам се наше учионице, дворишта, звука школског звона. Једва чекам да све поново видим, а највише моје другаре и учитељицу.

Милица Вукадиновић

Моја собица моја учионица

Већ дуго моја собица је моја учионица. Никада пре нисам имала овакву учионицу, надам се да је више никад и нећу имати.

Сваког дана, осим викендом, часови се држе на телевизији. Недостаје ми учитељица, али некако се прилагођавам. Припремам се за час тако што поред себе ставим свеске, уџбенике, радне свеске, оловку, гумицу, бојице. Замишљам да седим у својој школској клупи и да су поред мене моји другари. Поподне се играм, после радим домаће задатке. Кад завршим, чујем се са никим од другара и тако ми брже прође време.

Знам да ће ово брзо проћи. Једва чекам дан када ћу се вратити у школу и срести своје другаре.

Елена Бараћ

Моја собица – моја учионица

Моја соба је плаве боје и има пуно играчака, књига, телевизор и велики радни сто. Раније сам се ту најчешће играо и радио домаћи.

Од када сам престао да идем у школу због короне, моја собица је добила другу намену и постала је моја учионица. Свако јутро када устанем, умијем се, доручкујем, укључим телевизор и почнем да пратим часове. Није као у правој учионици где има пуно другара и учитељица, и где се насмејемо и нашалимо, али у мојој соби могу понекад да лешкарим и слушам наставу. Некад бих и питао учитељицу нешто али сада то није могуће. Ипак, навикао сам се на своју учионицу, а понекад причам са дрзгарима и показујемо једни другима радове које смо урадили у нашим собицама – учионицама.

Колико год да ми је пријатно у мојој соби, једва чекам да се вратим у праву учионицу и будем са својом учитељицом и другарима.

Ђорђе Милошевић

Моја собица – моја учионица

Школа је затворена због вируса. Сви смо сада у својим кућама. Тужна сам због тога. Недостају ми другари и учитељица.

Пратим наставу преко телевизије. Сада је моја собица моја учионица. Седнем за свој радни сто и замишљам да сам у својој учионици. Замишљам да је испред табле моја учитељица, која нам својим благим гласом објашњава задатке. Слушам и записујем у свеску. После наставе радим домаће задатке и читам књигу. Касније се играм својом кућицом за лутке. Замишљам да су ту моје другарице и онда заједно облачимо лутке. Са мамом и татом играм занимљиву географију и друштвене игре.

Недостаје ми наше школско двориште, наше игре и причање тајни са другарицама. Волела бих да смо сада у школи, да се смејемо, слаavimo рођендане, идемо на излет и припремамо приредбу из глуме и фолклора.

Тужна сам када се сетим колико лепих ствари пропуштамо. Издржаћемо, јер сада је важно да останемо здрави. Једва чекам да ово прође и опет будемо сви заједно.

Дуња Јеринић

Пролеће на моје раме слеће

Стигло је пролеће. Срећна сам јер обожавам пролеће. Ове године је почело 20. марта.

Када дође пролеће, као да све оживи. Медведи излазе из својих пећина. Цвеће расте и цвета. Сунчано је и лепо. Дрвеће је олистало и зелене је боје. Чује се цвркулт птица. Људи су весели. Много времена проводим ван куће. Возим бицикл и ролере, идем у парк и на Аду. Одлазим и код баке и деке у Љубовију. Тамо долази и моја другарица Сара. Заједно шетамо и играмо се у дворишту. Напољу је топло и сунчано.

Ово пролеће је другачије од других. Проглашено је ванредно стање због вируса. Сви морамо да будемо у кућама како се не бисмо разболели. Користим време да учим, читам, пишем, играм друштвене игре.

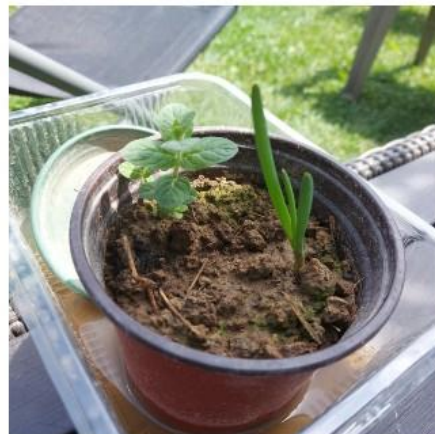
Пролеће је моје омиљено годишње доба. Тада сам стално напољу, природа је лепа и сви су раздрагани и весели.

Дуња Јеринић

Како расте лук

Учитељица нам је рекла да пробамо нешто да засадимо. Са мамом сам дошао на идеју да засадим млади лук. Питали смо комшију Пецу шта је најбоље да засадимо и он је рекао да може лук који ће да израсте за пет до десет дана. Засадили смо лук и после неколико дана избио је и млади лук и уз њега нана. Ја сам мислио да је обична трава која је залутала. Био сам срећан зато што је успело моје прво сађење.

Коста Ристић

Ускрс

Ове године Ускрс сам провео код куће са татом, мамом и старијом сестром. Ускрс волим највише због куцања јајима. Као и обично први сам се пробудио и чекао остале. Победио сам тату у финалу и прекинуо сестрин низ победа. Штета што нисам могао да изађем напоље, био је много леп дан. Помогао сам мами да намести сто за свечани ручак. Свидело ми се што је тата купио мој омиљени сладолед и велико фереро јаје. Много волим слаткише и мама се љути што никад не поједем ручак до краја.

Надам се да следеће године неће бити короне и да ћу моћи да изађем напоље.

Светозар Милић

Ускрс

Ускрс је највећи хришћански празник и пун је лепих обичаја. Прославио сам га код куће са мамом, татом и сестром. Када смо устали, поздравили смо се са „Христос васкрсе“ и „Васистину васкрсе“. Затим смо се куцали јајима и такмичили чије је јаје најтврђе. То је било моје шарено јаје.

Овај Ускрс је био необичан зато што га не славим са бакама и декама. Био сам тужан зато што нисам могао да видим другаре и са њима се такмичим у лупању јајима.

Лепо сам се провео, али су ми недостајали рођаци и другови.

Јаков Милошевић

Ускрс

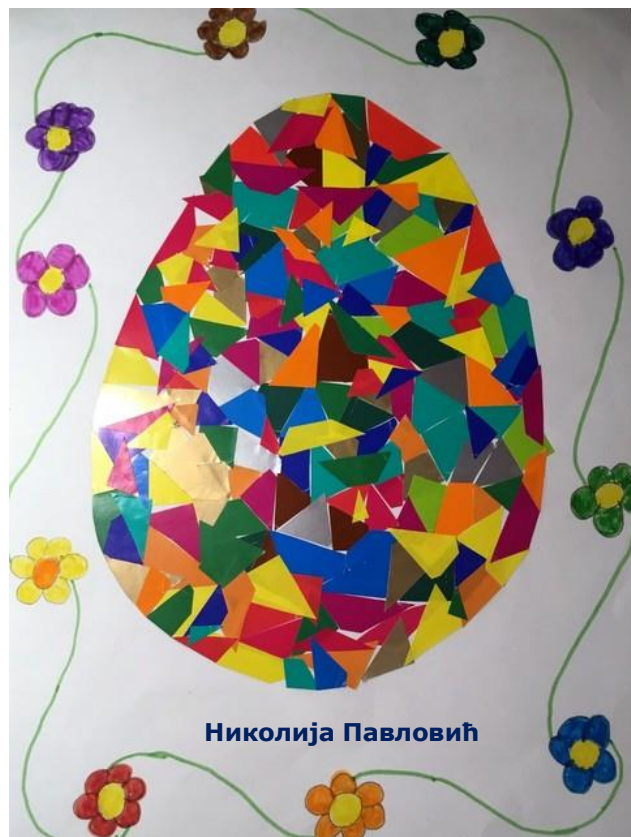
Стигао је мој омиљени празник – Васкрс. Када сам устао, био сам срећн што смо сви заједно код куће и што мама и тата не иду на посао. Нисмо ишли у цркву као сваке године, али смо на телевизији гледали пренос литургије. Помолили смо се Богу и после тога ставили јаја на сто. Бојили смо их на велики петак и сва су била шарена и црвена. Поред украшене корпе са јајима ставили смо зеку који вози бицикл. Томе се много обрадовала моја сестра, била је одушевљена што може да гура зеку по столу.

Једва смо чекали да се куцамо јајима. Мој брат и ја смо бирали мања јаја јер мислимо да су она најјача. Сви смо се смејали када је он рекао да његово јаје није пукло, него да је то само расекотина. Моја сестра је била веома срећна. Брзо је узимала једно јаје за другим и куцала се са нама. Брат и ја смо имали финале у куцању јајима јер смо били изједначени. Онда смо сви јели јаја.

После тога сам са татом куцао саставе за такмичење „Читам, па шта?“ Затим смо гледали филм о Исусу Хрусту и видели како су га ставили на крст и како је умро. Трећег дана Исус је васкрсао и то је био најлепши и најсрећнији тренутак. Чули смо се са бакама и декама и рекли им „Христос васкрсе“, а они нама „Васистину васкрсе“.

Ручали смо на тераси јер је сунце јако грејало. Предвече сам са братом играо „човече не љути се“.

Уживао сам у прослави Васкрса са породицом. То је увек радостан и узбудљив дан.

Николија Павловић

Драгутин Пушица

Дуња Јеринић

„Лепо је бити дете“, Десанка Максимовић

У причи „Лепо је бити дете“ главна јунакиња је девојчица Мара која је била усамљена. Живела је са мамом која је много радила. Мара није имала брата ни сестру са којима би се играла. Поред њеног дворишта био је велики парк у који није ишла јер мама није имала времена да је води. Ноћу, док је спавала, Мара је тужно уздисала.

Мама јој је правила играчке, јер нису имале новца за куповину. Тако се играла крпеном лоптом, обручем од бурета или старим лонцем. Једне недеље мама је одвела у парк. Нико од деце није хтео да подели са Маром своје скупе играчке. Мара је пришла групи деца која су имала играчке сличне њенима. Била је срећна и играла се са том децом. Њима није било важно какве су играчке, него игра и дружење.

Прича показује да је важно да се деца играју и да је лепо бити дете.

Теа Косовац

„Мали Баук“, Десанка Максимовић

Мали Баук је маштовита прича о једном нестварном бићу. То биће се зове Баук. Његов задатак је да плаши децу.

Баук је увек чекао да падне ноћ и деца остану сама, а онда је долазио да их уплаши. Личио је на велико црно сено. Нису му се разликовале руке и ноге од осталог тела. Деца су увек врштала кад га виде, а он је онда бежао у таму.

Једном се Баук преварио и дошао да плаши децу када су њихови родитељи били код куће. Онда су они решили да га ухвате. Али никако нису успевали у томе, све док није пао снег. Пошто је он био црн, на снегу га је лако било запазити. Шумар и његова жена су успели да га ухвате у мрежу. Док су смишљали како да га казне, Баук се измигољио кроз мрежу и побегао. Изгледа да се много препао, јер више никад није долазио.

Баук у ствари не постоји. Деца се плаше мрака, па им се чини да га виде.

Дуња Јеринић

„Пут око света за 80 дана“, Жил Верн

Књига описује авантуру господина Филеаса Фога који креће на пут око света са својим слугом Паспартуом. Господин Фог се опкладио са својим друштвом да ће обићи свет за 80 дана.

У то исто време десила се и пљачка банке. Пошто је Филеас Фог напустио град у журби, детектив Фикс посумњао је да је Фог лопов. Детектив је одлучио да га прати на путовању.

На пут око света пошли су кочијом из Лондона. Кренули су 2. октобра у 8.45, а требало је да се врате до 21. децембра у 8.45. Прелазили су Француску, Италију, Индију... Возили су се возом, бродом, чак су путовали и на слону. Успут су упознали Ауду, жену коју су спасили од племена које је хтело да је жртвује. Ауда је наставила пут са њима. Касније су се она и господин Фог заљубили.

На свом путовању упадали су у разне невоље, али су увек успевали да се снађу и наставе даље. Детектив Фикс је у једном тренутку ухапсио Фога. Већ сутрадан су га ослободили, јер је пљачкаш ухапшен.

У Лондон су стигли у 8.50. Фог је мислио да је изгубио опкладу. Онда му је Паспарту рекао да су стигли дан раније, јер су путујући на исток уштедели цео један дан.

Упадајући у невоље Филеас Фог је показао да упорношћу и домишљатошћу може да се постигне и оно што је изгледало невероватно. Свима препоручујем да прочитају ову забавну авантуру.

Дуња Јеринић

„Царево ново одело“, Ханс Кристијан Андерсен

Био једном један цар који је волео да носи скупа и модерна одела.

Једнога дана у град су дошла два преваранта који су се представили као ткачи. Причали су да могу да сашију најлепше одело, али да га глупи људи не могу видети. Цар је желео да му направе одело и дао им је много новца. Преваранти су се претварали да шију одело. Цар је послао свог министра да провери како напредују радови. Министар није ништа видео на разбоју, али није хтео то да призна да не испадне глуп. Касније је цар послао и једног свог чиновника да обиђе ткаче. И он се правио да види одело и чак рекао како је тканина лепа, само да не би испао глуп.

Дошло је време да и цар види своје ново одело. Био је изненађен. Одела није било, али је и он ћутао. Зар би смео да призна да је глуп и неспособан за цара?! Хвалио је одело, као и сви из његове пратње.

Преваранти су „обукли“ цара у ново одело за свечаност. Када је цар изашао пред свој народ сви су чудили, али нико није смео ништа да каже. Само је један дечак имао храбрости да наглас каже да цар нема ништа на себи. Онда су и остали почели то да причају.

Цару је било непријатно јер је знао да је то истина. Али је морао да издржи у поворци и наставио је да се шета као да се ништа није десило.

Ова прича говори о томе да се људи плаше да кажу истину само да се не би разликовали од других и да би били прихваћени од стране тих других људи.

Дуња Јеринић

Моји огледи у природи

На крају другог разреда

Завршили смо други разред. Крај школске године нисмо сачекали у школи него у својим кућама. У другом разреду било ми је лепо. Ишли смо на рекреативну наставу на Гоч. Имали смо концерт фолклора. Припремали смо представу из глуме, али нисмо имали наступ због прекида школе. У другом разреду играли смо се разних игара, причали тајне, певали смо, славили рођендане и дружили се. Било нам је лепо. За време ванредног стања недостајала ми је школа, а посебно другари и учитељица. Срећна сам што смо сада почели да се дружимо у парку.

Други разред ћу памтити по лепим догађајима. Једва чекам септембар да опет будемо у школским клупама.

Дуња Јеринић

На крају другог разреда

Радовао сам се дружењу и учењу у школи. Изненада се догодио један вирус. Нисмо могли да се играмо и идемо у школу. Због тог грозног вируса нисмо могли да се дружимо, морали смо да пратимо наставу на даљину. После неког времена отишао сам код тетке у Шабац. У Шапцу сам се лепо провео, упознао сам пуно другара. Преко дана возио сам бицикло и играо сам кликере. Када падне мрак радујем се игрању жмурки. Свако јутро пратио сам часове, радио домаћи, вежбао разломке, писао сам латиницу и учио СОН. После месец дана проведених у Шапцу вратио сам се у Београд. Волео сам да крај другог разреда буде у школи, али и овај вирус научио нас је како можемо другачије да се играмо и дружимо.

Коста Ристић

Мој рођендан

